

R.J. PALACIO
MINUNEA

Traducere din engleză și note
de Iulia Arsintescu

Ediția a II-a, revizuită

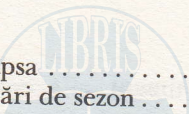
ARTHUR

Cuprins

Partea întâi: August	7
Un copil obișnuit	9
De ce nu am mers la școală	11
Cum am venit pe lume	13
Acasă la Christopher	15
Cu mașina	17
Întâlnirea cu domnul Tushman	22
Doamna Garcia cea de treabă	24
Jack Will, Julian și Charlotte	27
Turul școlii	33
Sala de spectacole	36
Înțelegerea	41
Acasă	44
Emoțiile primei zile	47
Lacăte	50
Turul clasei	54
Ca mielul la abator	56
Alege să fii bun	58
Prânzul	63
O masă vărătică	65
De la unu la zece	68
Padawan	71
Septembrie	75
Jack Will	77
Principiul din octombrie al domnului Browne	79
Mere	80
Halloween	83
Fotografii școlare	86
Atingerea brânzei împutite	87
Costume	89
Masca însângerată din <i>Scream</i>	92
Porecle	95

Partea a doua: Via.	97
Un tur prin galaxie.	98
Înainte de August	100
Cum îl văd pe August.	102
August văzut prin gaura cheii	105
La liceu	108
Maiorul Tom	111
După școală	113
Padawan mușcă țărâna.	116
O apariție la ușă	119
Micul dejun	120
Genetica pentru toți	123
Diagrama lui Punnett.	125
Gata cu trecutul	127
31 octombrie	129
Ne dați ori nu ne dați.	131
Un moment de gândire	134
 Partea a treia: Summer	 138
Copii ciudați	139
Ciuma	141
Petrecerea de Halloween	142
Noiembrie	145
Avertisment: puteți vedea acest copil doar cu pregătire prealabilă.	148
Mormântul egiptean.	152
 Partea a patra: Jack	 155
Telefonul	156
Carvel.	159
De ce m-am răzgândit	162
Patru lucruri	165
Foști prieteni	167
Zăpadă	169
Norocul este de partea celor îndrăzneți	171
Școala particulară	172
La științe	175
Echipe	178

Pedeapsa	180
Felicitări de sezon	184
Scrisori, e-mailuri, Facebook, mesaje pe telefon.	186
Întoarcerea din vacanța de iarnă.	193
Războiul.	195
Schimbarea meselor	199
De ce nu am stat cu August în prima zi de școală	200
Tabere	202
Casa lui August	205
Iubitul	209
Partea a cincea: Justin	211
Fratele Oliviei.	212
Ziua îndrăgostiților	215
Orașul nostru	218
Buburuza	219
Stația de autobuz	221
Repetiția.	225
Pasărea.	227
Universul	229
Partea a șasea: August	231
Polul Nord	232
Păpușa Auggie	234
Lobot	237
Auz strălucitor	240
Secretul Viei	242
Peștera mea	243
Rămas-bun.	246
Jucăriile lui Daisy	249
În rai	252
Dublură	254
Finalul	257
Partea a șaptea: Miranda	261
Minciuni de tabără	262
Școala.	265
Ce-mi lipsește cel mai mult.	267

Lucruri extraordinare, dar nevăzute de nimeni	269
Reprezentăția	273
După spectacol	274
Partea a opta: August.	276
Excursia din clasa a cincea	277
Cunoscut pentru....	279
Bagajele	280
În zori	284
Ziua întâi	285
Pe pajiște	288
Fii bun cu natura.	291
Pădurile sunt vii	293
Extraterestru	295
Voci în întuneric	299
Garda împăratului	303
Somnul	305
Urmări	307
Acasă	309
Ursu	314
Schimbarea	315
Rațe	317
Ultimul principiu	321
Despărțirea	322
Toată lumea să-și ocupe locurile	327
Un lucru simplu	331
Premii	336
Plutind	339
Fotografii	342
Drumul spre casă.	344
APENDICE	346
Mulțumiri	350
Drepturi de folosire.	352

Un copil obișnuit

Știu, nu sunt un băiat obișnuit de zece ani. Adică, sigur, fac lucruri obișnuite. Mănânc înghețată. Merg cu bicicleta. Mă joc cu mingea. Am jocuri electronice. Lucrurile astea mă fac obișnuit, presupun. Și mă simt normal, pe dinăuntru. Dar copiii obișnuiți nu-i fac pe alți copii obișnuiți s-o ia la fugă tipând pe terenul de joacă. Iar la copiii obișnuiți nu se holbează lumea oriunde se duc.

Dacă aș găsi o lampă fermecată și mi-aș putea pune o dorință, aș vrea să am un chip normal, pe care să nu-l remarce nimeni. Aș vrea să pot merge pe stradă fără să mă observe lumea și fără să întoarcă privirea. Așa că iată ce cred: nu sunt un copil obișnuit pentru simplul motiv că nimeni nu mă consideră așa.

Dar eu m-am obișnuit deja cu înfățișarea mea. Știu să mă prefac că nu văd ce mutre fac ceilalți. Mama, tata, Via și cu mine ne pricepem cu toții la treaba asta. De fapt, nu-i întru totul adevărat. Via nu se pricepe prea bine. Se supără rău atunci când oamenii fac vreo grosolănie. De exemplu, pe terenul de joacă niște copii au scos niște sunete. Nu știu exact ce fel de sunete, pentru că eu nu le-am auzit. Dar Via le-a auzit și a început să strige la copii. Așa e ea. Eu nu sunt la fel.

Via nu mă consideră nici ea obișnuit. Spune că da, dar dacă aș fi obișnuit, n-ar simți atâta nevoie să mă protejeze. Nici mama, nici tata nu mă consideră obișnuit. Ei mă consideră

extraordinar. Cred că eu sunt singurul om din lume care își dă seama cât sunt de obișnuit.

Mă numesc August, să știți. Nu vă voi descrie cum arăt. Indiferent ce grozăvie v-ați imagina, probabil că este mai rău.

De ce nu am mers la școală

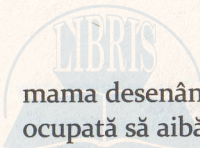
Săptămâna viitoare voi începe clasa a cincea. Până acum n-am mai fost niciodată la o școală adevărată, așa că sunt mort de frică. Lumea crede că nu m-am dus la școală din cauza înfățișării mele, dar nu-i ăsta motivul. Nu m-am dus din cauza operațiilor. De când m-am născut, am fost operat de douăzeci și șapte de ori. Cele mai grele operații s-au petrecut înainte să împlinesc patru ani, așa că nu mi le aduc aminte. Dar de atunci am mai făcut câte două sau trei operații în fiecare an, unele mai mari, altele mai mărunte. Sunt mic pentru vârsta mea și mai sufăr și de alte mistere medicale cărora doctorii nu le-au dat de cap, așa că am fost bolnav mult și des. În consecință, părinții mei au hotărât că este mai bine să nu merg la școală. Dar acum sunt mult mai puternic. Ultima operație am suferit-o acum opt luni și probabil că în următorii doi ani nu va mai trebui să îndur niciuna.

Mama mi-a fost învățătoare acasă. Înainte lucra ca ilustrator de cărți pentru copii. Desena zâne și sirene superbe. Dar desenele pentru băieți nu erau la fel de grozave. A încercat o dată să mi-l deseneze pe Darth Vader¹, însă la sfârșit arăta ca un robot ciudat, în formă de ciupercă. N-am mai văzut-o pe

---

¹ Darth Vader este un personaj foarte cunoscut din filmul *Războiul stelelor*.

mama desenând nimic de multă vreme. Cred că e mult prea ocupată să aibă grijă de mine și de Via.

Nu pot spune că mi-am dorit mereu să merg la școală, pentru că n-ar fi chiar adevărul-adevărat. Voiam să merg la școală cu condiția să fiu la fel ca toți ceilalți copii care merg la școală. Să am mulți prieteni, să-mi petrec vremea cu ei după ore și alte lucruri dintr-astea.

Am și eu câțiva prieteni foarte buni. Cel mai bun prieten al meu este Christopher, urmat de Zachary și de Alex. Ne cunoaștem de când eram în fașă. Pentru că mă știu dintotdeauna, s-au obișnuit cu mine. Când eram mici, ne întâlneam mereu să ne jucăm, dar pe urmă Christopher s-a mutat la Bridgeport, în Connecticut. Asta înseamnă mai mult de o oră de mers cu mașina de unde locuiesc eu, în North River Heights, un cartier situat în locul cel mai înalt din Manhattan. Iar Zachary și Alex au început să se ducă la școală. Nostim este că, deși Christopher e cel care s-a mutat departe, pe el îl văd în continuare mai des decât îi văd pe Zachary și pe Alex. Ei au acum prieteni noi. Dar dacă ne întâlnim întâmplător pe stradă, sunt în continuare de treabă cu mine și mă salută întotdeauna.

Mai am și alți prieteni, dar nu atât de buni cum au fost Christopher, Zack și Alex. De exemplu, când eram mici, Zack și Alex mă invitau întotdeauna la ziua lor, dar Eamonn și Gabe nu au făcut-o niciodată. Emma m-a invitat o dată, însă pe ea n-am mai văzut-o de multă vreme. Și, desigur, mă duc de fiecare dată la ziua lui Christopher. Dar poate că dau eu prea multă importanță petrecerilor aniversare.

Războiul

Charlotte mi-a spus de ce mă vedea toată lumea cu ochi răi, pentru că ea știa din interior. La sfârșitul zilei am găsit un bilet în dulap:

„Ne întâlnim în sala 301 imediat după ore. Vino singur! Charlotte.“

Când am intrat, ea era deja acolo.

— Salutare, am zis.

— Bună, a zis ea.

S-a dus la ușă, s-a uitat în stânga și în dreapta, a închis ușa și a încuiat-o pe dinăuntru. Pe urmă s-a întors cu fața la mine și a început să-și roadă unghiile în timp ce vorbea.

— Uite, îmi pare rău de ce se întâmplă și vreau să-ți spun ce știu eu. Promiți să nu spui nimănui că am vorbit cu tine?

— Promit.

— Julian a organizat în vacanță o petrecere uriașă, a zis Charlotte. Adică, realmente *uriază*. Prietenul soră-mii și-a făcut anul trecut tot acolo aniversarea de 16 ani. A avut vreo 200 de invitați, așa că locul e *uriaz* de-a dreptul.

— Da, și?

— Da, și... au fost acolo aproape toți din anul nostru.

— Nu chiar toți, am glumit eu.

— Da, nu chiar toți. Dar au fost chiar și unii părinți. De exemplu, părinții mei au fost. Știi că mama lui Julian este vice-președinta Consiliului Școlar, da? Cunoaște o *groază* de lume. Una peste alta, la petrecere, Julian s-a plimbat de colo până

LIBRIS

colo și le-a spus tuturor că l-ai pocnit pentru că ai probleme emoționale serioase...

— Ce?!

— Și că trebuia să fii exmatriculat, dar că părinții lui au implorat școala să nu te dea afară.

— Poftim?!

— Și că nimic nu s-ar fi întâmplat dacă Tushman nu te-ar fi forțat să fii prieten cu Auggie. A zis că mama lui consideră, citez, „că ai clacat psihic sub presiune...”.

Nu-mi venea să-mi cred urechilor.

— Dar n-a crezut nimeni asta, nu? am zis.

A ridicat din umeri.

— Nu asta-i problema, a zis ea. Problema este că Julian chiar e foarte popular. Și, știi, mama a auzit că mama lui face presiuni la școală să se revizuiască cererea de admitere a lui Auggie la Beecher.

— Poate face asta?

— Problema este că Beecher nu-i o școală de integrare. Adică nu-i o școală unde să se amestece copiii normali cu copiii cu nevoi speciale.

— Asta-i prostie curată. Auggie nu are nevoi speciale.

— Da, dar ea spune că dacă școala își schimbă felul în care procedează...

— Dar nu-și schimbă nimic!

— Ba da. N-ai observat că au schimbat tema expoziției de desen de la Anul Nou? În anii trecuți, cei din clasa a cincea se prezentau cu autoportrete, dar nouă ni s-a cerut să ne facem autoportrete caraghioase, în chip de animale. Îți aduci aminte?

— Ce să zic, mare lucru...

— Știu! Nu spun că sunt de acord, spun doar ce spune ea.

— Am priceput, dar e o porcărie...

— Știu. Oricum, Julian a zis că prietenia ta cu Auggie te trage în jos și că, pentru binele tău, ar trebui să încetezi să mai petreci atât timp cu el. Și că dacă vezi că începi să-ți pierzi vechii prieteni, o să te trezești. Așa că, pentru binele tău, el n-o să-ți mai fie deloc prieten.

— Pauză de știri: eu am fost primul care a încetat prietenia cu el.

— Da, dar el i-a convins pe toți băieții să nu mai fie prieteni cu tine, pentru binele tău. De asta nu mai vorbește nimeni cu tine.

— Dar tu vorbești.

— Mda, e mai mult o chestie între băieți, mi-a explicat Charlotte. Fetele rămân neutre. În afară de grupul Savannei, desigur, care merge peste tot cu grupul lui Julian. Dar pentru restul este un război între băieți.

Am dat din cap în semn că am înțeles. Ea a lăsat capul într-o parte și s-a bosumflat, ca și cum i-ar fi părut rău pentru mine.

— E bine că ți-am spus toate astea? m-a întreat.

— Da! Sigur! Puțin îmi pasă cine vorbește cu mine și cine nu, am mințit eu. Toată povestea asta-i o tâmpenie.

Ea a dat din cap aprobator.

— Auzi, Auggie știe ceva? am întreat-o.

— Sigur că nu. Cel puțin nu de la mine.

— Dar Summer?

— Nu cred. Știi, eu mai bine aș pleca. În caz că te interesează, mama mea crede că mama lui Julian e absolut idioată. Zice că i se pare că oamenilor ca ea le pasă mai mult cum arată poza clasei, decât să se poarte cum trebuie. Ai aflat de treaba cu Photoshopul, nu?

— Da, mi s-a făcut greață.